

עת"א 16057/02/14 - שלמה מלול נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 16057-02-14 מלול נ' ועד
השחרורים ואח'
לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אברהם יעקב,
סג"נ כב' השופטת אסתר דודקביץ

העותר	שלמה מלול
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד מירי אוזן-קליימן

ב"כ המשיב 2 עו"ד איריס פיקר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר תשעי למשך 5.5 שנים בגין קשירת קשר עם אחיו להתפרץ לדירה ולשדוד רכוש ותכשיטים השייכים לבעלת הדירה ושוד מזוין של בעלת הדירה, קשישה בת 88 לאחר שהעותר הצמיד סכין לצווארה והורה לה למסור לידיה את כספיה ותכשיטיה.

הקשישה הצליחה לברוח מהדירה, זעקה לעזרה והעותר ואחיו נמלטו מהדירה כשבידיהם 2,700 ₪ שגנבו מתיקים שהיו בדירה.

העותר מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 9.1.14 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תוכנית רש"א שהוצגה בפניה ובפניו.

ב"כ העותר טוענת כי טעתה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר, כשיקול יחיד להחלטתה לדחות את בקשתו לשחרור על תנאי, את חומרת העבירה שביצע שכן הדבר נוגד את חוק שחרור על תנאי ממאסר.

לטענת ב"כ העותר, מדו"חות גורמי הטיפול שהיו בפני הוועדה שהחלטתה היא נושא העתירה ובפני ועדות קודמות, עולה כי מדובר בעותר שעייף מאורח חיים עברייני וחל בו שינוי ממשי לחיוב המצדיק את שחרורו על תנאי חרף עברו הפלילי וחרף העובדה ששחרר על תנאי משלושה מאסרים קודמים, האחרון בשנת 1985.

לטענת ב"כ העותר, על הוועדה היה לתת משקל להתנהגותו החיובית של העותר במהלך מאסרו, על חרטתו הכנה ועל שיתוף הפעולה בינו לגורמי הטיפול כפי שבאו לביטוי בדו"ח הסוציאלי שהיה בפני הוועדה ואשר הוצג גם בפניו.

ב"כ העותר טוענת גם כי שגתה הוועדה בקביעתה שהעותר עדיין מסוכן לציבור שכן הוא יוצא לחופשות בנות 72 שעות ללא כל בעיות ורק בשל מצבו הרפואי הוא לא התקבל למסגרות שיקום סגורות של רש"א, כמו הוסטל תורני, שאליהן הוא היה מוכן להצטרף אך הדבר נמנע ממנו רק בשל חוסר יכולתו לעבוד מעל ל- 4 שעות ביום.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת כי לא חל שינוי בין מצבו שעמד בפני הוועדה ועומד גם בפניו היום ואיננו מצב שהיה עובר להחלטת הוועדה שבעקבותיה הוא לא שוחרר על תנאי בעבר.

ב"כ המשיב 2 טוענת כי מדובר בעותר רצידיביסט שעובר עבירות מאז היותו נער, ריצה כ- 8 עונשי מאסר כאשר משלושה מהם שוחרר על תנאי, לרבות בתנאי תוכנית שיקומית פתוחה של רש"א והוא חזר לסורו.

לטענת ב"כ המשיב, אין בתוכנית השיקומית של רש"א, שאיננה כוללת מסגרת סגורה, ובתקופת המאסר הקצרה יחסית שנתרה לעותר עד לשחרורו ממאסרו בתום ריצויו המלא כדי לאיין את מסוכנותו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא לא התעלמה מהתוכנית השיקומית של רש"א ומחווות דעת גורמי הטיפול באשר לסיכויי הטיפול והשיקום של העותר כפי שבאו בחווות דעתו של רכז ומדריך קציני שיקום, מר צחי דולב, שהוצגה בפניה ובפניו.

עם זאת, הוועדה גם לא התעלמה, ובצדק, מהעובדה שמדובר במאסר תשיעי שמרצה העותר ומהמסוכנות הנובעת מהתנהגותו האלימה, יחד עם אחיו, כלפי הקשישה, נושא מאסרו.

הוועדה אכן לא התעלמה מהמעשה החמור שפגע קשות במתלוננת ובתחושת הבטחון של הציבור אך לא ראתה בכך נימוק יחיד להחלטתה שלא לשחרר את העותר על תנאי אלא ביטוי למסוכנותו של העותר שלמרות ההליך הטיפולי שעבר בין כותלי בית הסוהר הרי בהיעדר תוכנית טיפולית ממשית, הכוללת שהייה במסגרת סגורה, לא ניתן לקבוע כי יש בה כדי לאיין את מסוכנותו של העותר.

כך גם, במיוחד, כאשר מדובר בעונש מאסר תשיעי שמרצה העותר, וכאשר שחרורו המוקדם משלושה מאסרים קודמים, לרבות בתנאי תוכנית שיקומית של רש"א כפי שמוצע בתוכניתה שהוצגה בפני הוועדה ובפניו, לא גרם לה לחזור למותב.

גם כאשר שוחרר העותר ממאסר מלא בחלק ממאסרו, הוא עבר עבירות זמן קצר לאחר שחרורו וגם בכך הוכיח שלא למד את הלקח ולא ניתן לאיין את מסוכנותו אלא על ידי תוכנית הדוקה של רש"א שלא הוצגה בפני הוועדה ובפניו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ז' אדר
ב תשע"ד,
09/03/2014 במעמד
ב"כ הצדדים והעותר.
אברהם טל, סג"נ
אב"ד

אברהם יעקב, שופט
סג"נ

אסתר דודקביץ,
שופטת